

Előzetes feltételek:

Egy évre . . . 6 frt.
Fél évre . . . 3 frt.
Három hónapra . . . 1 frt 50 kr.

Előzetes feltétel csupán a kiadóhivatalnál Balassa-Gyarmaton.

A lap szellemi részére a a nyilttérre vonatkozó minden közlemények a szerkesztőhöz küldendők.

Bel- és külföldi hírlapok számára hirdetményeket elfogad Hay Károly hirdetmény-közvetítő irodája Buda-pestben, 3. dob-utca, 14. sz. 2. ajtó.

NÓGRÁDI LAPOK

és HONTI HIRADÓ.

Politik , udalmi s közgazdászati hetilap.

Hirdetések díja:

Öt hasábos petítor . . . 5 kr.
Helyeg minden beiktatásánál 30 kr.
Nyilttér garand sorát . . . 20 kr.

Hirdetéseket felvevő a kiadó.
Nagyobb és többzetű hirdetések jutányosan eszközölthetnek.

Hirdetést pénz, reklamációk, és hirdetések a kiadóhoz intézendők.

Anyakönyv.

A társadalom legfontosabb könyveinek egyike az anyakönyv. Pedig vannak nagy horderejű s imposans alakú könyvek, melyek majd jól majd fényesen fizetett s arra képzett tisztviselői kar által vezetettek. Értjük itt nem a tudományos vallási, hanem az ügyviteli könyveket.

Az egyesületi, társulati, pénztári, kereskedelmi s más üzleti fokönyvek erőteljes óramutatói számos család jó- vagy rozslétének, emelkedésének vagy hanyatlásának és bukásának; a telekkönyvek a hitel s vagyonbiztonság őrei, melyeknek közhitelősége az önkény s ököljog helyébe a pozitív s békés birtoklást, a kapzsiság okozta viszály és kétség helyett pedig világos birtokjogot biztosít azoknak, kik elég szerencsések azokban nevük alatt teleirt lapot vagy lapokat foglalni el; — de általánosabb érdeklő okmánytár még nincs, mint az anyakönyv.

Nem valami körümfönt érvelés kívántatik ennek bebizonyítására, mert mindnyájan tudjuk, hogy például örökösödések esetében amazokhoz való jogosultságunkat a bíróságok közbenjöttével anyakönyvi kivonatokat által igazoljuk; tudjuk, hogy minden fontosabb társadalmi viszonyba való beléphetésünk anyakönyvi kivonatot igényel, s tudjuk, hogy egy civilizált s rendes szervezett államban nincsen meglelt kora polgár, kinek e nevezetes okmánytára életében egyszermászor szükségse ne lett volna. S épen ebből következik, hogy egyrészt az anyakönyvek vezetését nemcsak jellemük-nél fogva megbízható, hanem a felelősség iránt hivataluknál fogva is finomabb érzékkel bíró egyénekre kell bízni, másrészt pedig az állam közigazgatási s igazságszolgáltatási céljainak megfelelő formában és nyelven kell eszközölni.

Mielőtt a modern államok szükségletei határozott körvonalakat vettek volna fel, az anyakönyvek mikénti vezetése keves gondot okozott a társadalomnak. Láttam 200 év előtti anyakönyvet, melyben tűrhető részletességgel voltak ugyan bevezetve a földbirtokosok családi mozzanatai: születési, egybekelési s halálozási eseményei, de a jobbágy s más birtokképtelen emberek viszonyai oly röviden, zavartan, minden tüzetesebb megkülönböztetést nélkülöző felületességgel voltak bejegyezve, hogy azokból egy, csak tűrhetően is hiteles leszármaztatást összeállítani teljes lehetetlenség. Vezette ugyanis az egyház anyakönyveit azért, hogy nyil-

vántartsa hiveinek szaporodási vagy fogyatkozási számát, — de családok keletkeztek és enyésztek el anélkül, hogy egy-egy tagjának valaha anyakönyvi kivonatra szüksége lett volna.

Nem maradhatott az úgy, mihe-lyest a társadalmi viszonyok oly alakulást nyertek, minőknek most házánkban is örvendenek. Az ősiség helyébe az általános örökösödés lépett; birtokolási jogot nyertek a nem nemcek és izraeliták; az urbér rendeztetett, majd eltöröltetett, s ez által sok millió névleges tulajdonos valósgos birtokossá lett; az örökösödés szabályozását, az árvaügyek rendezését a törvény tüzetes foladatává tette; a közteherviselés kimondatott; a haza védelmének kötelezettsége mindenkire kiterjesztetett s más, a modern államok fenntartására szokásos és szükséges rendszabályok vétettek fogantatba; — mindez a családok, a személyek azonosságának s törvényességének igazolását igényelvén, az anyakönyveknek oly rovatok szerinti vezetése vált szükségessé, melyek az érdeklött egyén vagy egyének minden, igazuk bebizonyítására megkívántató körülményt előtűntethetnek.

A lángeszű II. József császár volt az első, ki megrendelte, hogy az anyakönyvek az általa előirt rovatok szerint, mégpedig az állam céljainak megfelelőleg, német nyelven vezettetessenek. Utánna hanyatlott ugyan az általa bámulatra méltó előrelátással behozott rendes anyakönyvelés, részint mert az önkényes intézkedés e téren is visszahatást szült, részint pedig mert a fennálló viszonyok még nem szorosan követelték azt; — a század folytán azonban fokról fokra következően be a fennebb elűsorolt polgári jogok és kötelezettségek, az anyakönyvek is mind tisztultabb fel-fogás és körülményesebb rovatok szerint vezetettek.

Ha valaki csak kevés figyelemre is méltatta eddigi szavaimat, lehetetlen észre nem vennie, miszerint én az anyakönyvről, mint minden ízben polgári s legkevésbé sem vallási, még csak nem is egyházi könyvről szoltam, s valóban nem habozom azt nyiltan és határozottan is állítani. Nem tudok csak egyetlen egy esetet sem képzolni, melyben az embernek mint kereszténynek anyakönyvi kivonatra szüksége volna, sőt a hol valamely vallás egy vagy más hivatal elnyeréséhez előjogot ad valakinek, az nem természetes, hanem egyenes visszaélés.

Az az ember, ki talán törvénytelen házasságból született, de megkeresztelkedett, épen annyira kereszt-

tény, mint a félozredőves családfának egy legegyszerűbb ága s az egyházal szemben kereszténységük igazolása nem egy keresztlevél hanem az önvallomás és az élet; sem keresztelési sem halotti bizonyítvány nem nyitja meg előttünk az üdvösség kapuját, hanem maga az élő hit; a házassági egybeadás egyházi, erkölcsi, de semmiképen sem vallási cselekmény s annak érvényessége az életkorra, rokonsági fokozatra, előlege kihirdetésre vagy fölmentésre, s más, polgárilag megállapított feltételekre vonatkozó törvények által határozatit meg; az ebből vagy az ellenkezőből származott gyermekeket egyenlő jogokban részesíti az egyház, de nem egyenlőkben az állam, s így az anyakönyvek tisztán állami, polgári, társadalmi czéllal bírván, azoknak mikénti és ki általi vezetését meghatározni szorosan az állam jogkörébe tartozik.

Hogy azokat eddig s talán még ezután is sok ideig a lelkészek vezették és vezetendik, azt nem lehet bizonyítékul felhozniamellott, mintha az anyakönyvek mégis az egyház céljainak elérésére szolgálnának, de másrésztől viszont bizton merem állítani, hogy nem egy könnyen lehetnének biztosabb, rendesebb s mégis olcsóbb kezelés alatt, mint éppen a lelkészeknél.

A lelkészek először is értelmes s egy ily könyvvezetésre teljesen alkalmatos emberek; továbbá kellőleg bírják méltányolni az anyakönyvek pontos és hű vezetésének fontosságát; ők neveltetésükkel, hivatásukkal s életelveiknél fogva csaknem teljes kezességet nyújtanak hivatalos személyiségükben a társadalomnak arról, hogy a kiadványozás körül szigorú lelkiismeretességgel járnak el, — amint hogy az emberi bünesetek lajstromában kétségkívül semmi sem fordul elő ritkábban, mint egy szándékos anyakönyvi hamisítás vagy hamisított kivonat; — végre pedig a lelkészek minden beiktatott adatnak magok szemmel látó tanui s a közönség nyilvános tanusága s ellenőrzése mellett végzik ezen teendőiket.

Ki azt hiszi, hogy ezen eddig fennálló állapot védelmezésénél némi hatalom s befolyási föltékenység, vagy a különben is csekély papi jövedelem lehető csökkenésének aggodalma prókátoroskodik bennem, azt a következő három körülményre figyelmeztetem: először is az egyház a maga statisztikai tájékozhatása végett anyakönyveit tovább is vezetetni fogja; másodsor, lelkészét a kimutatandó veszteségért kétségkívül kártalanítja; s végre az egész kivonati

jövedelem alig tesz többet mint 1000 lólek után 40 frtot, míg ellenben a hivatalos megkeresések díjtalanul kiállított kivonatozás sokszorosan felülmúlja a díjazottakat. Nem szólhat tehát a mostani kezelés fenntartása mellett szavaimból semmi más, mint azon hazafias óhajítás, hogy a haza és közönség újabb terhelhetése nélkül rendez, hű és olcsó anyakönyvelést biztosítsunk magunknak.

De hátha a teljes vallászabadság életbe lép és sokan lesznek akik gyermekeiket épen meg sem fogják kereszteltetni? hátha a kötelező polgári házasság törvényileg kimondatik? hátha a szertartásos egyházi temetések helyett a polgári temetések vagy hullásgétesek jönnek gyakorlatba, mivő lenne akkor az egyháziak által vezetett anyakönyvek pontossága? elég idő lesz erről akkor szólni, ha mindez a közjólét és polgári szabadság követelményeül fog mutatkozni, bár előre is mondhatom, hogy a már említett okoknál fogva, még akkor is legelőnyösebb volna az eddig jónak bizonyult lelkészi kezelés.

Mert mire volnának ellenkező esetben az anyakönyv vezetését bíznádok? vagy rendes fizetéssel ellátott tisztviselőkre, de ez bizonyára igen érzékeny teher volna az elmaradottsága miatt sokfelé igénybe vett nemzetre: vagy a körjegyzőkre, de ezek hivataluknál fogva sokkal mozgalmassabb s teendőikkel elhalmozottabb életet visznek, mintsem hogy hivatalszobájukban ülve, bevárhatnák s s önkénytelen hitelesen bevezethetnék a 8—10 községükbe befolyó adatokat; vagy végre a községi hírákra, de ezek között fájdalom még felette kevés az ily munkához megkívántató készségtű ember.

Mi már az anyakönyvvitel módját illeti, ehhez az államnak nemcsak hozzászólási joga van, sőt a betöltendő rovatok meghatározása egyenesen az ő hatáskörébe tartozik. Ha a kormány az általa leginkább ismert szükségeknek megfelelő rovatokat sőt megrovatolt nyomtatványokat adna minden felekezettű egyháznak, nemcsak nem ártana — felfogásom szerint — az egyház önkormányzati jogát, hanem egyöntetűséget hozván be, egyszerűsítendő az ügyvitelt, s nem tenné ki a lelkészeket azon zavarnak, hogy a hatóságok némely ügyekben oly adatok és körülmények kitűntetését is kívánják tőlük, melyek az egyháznál szokásos anyakönyvi rovatokban nem találhatók. Előné pedig kiváltképen azt, mi ily közokmányról főtékintet érdemel, hogy az anyakönyvek az ország hivatalos nyelvén, magyar nyelven vezetettűnek.

A nógrádi ág. hitv. evang. egyhásmegye f. évi július 19-én tartott közgyűlésén határozatilag kötelezte lelkészeit, hogy az anyakönyveket magyar nyelven vezessék, — de ez még csak a megyének egy kisebb fele. Hány egyház van még széles Magyarországon, mely latin, német vagy tót nyelven vezeteti anyakönyveit?

Es utóbbiak a nemzetiségi törvényre hivatkoznak, mely megengedi, hogy a községek tanácskozásait a jegyzőkönyveiket a község nyelvén vezethessék; de az anyakönyv, miként már — nem tudom vajjon elegendő sikerrel-e — bebizonyítani törekedtem, nem községi s nem is egyházi jegyzőkönyv; az anyakönyv mindig a felsőbb hatóságoknak van szüksége, ezek pedig a magyar államban remélhetőleg szükségképen magyarok, s így, ha nem magyar nyelven irt kivonatok szerint kell eljárniuk, minden fontosabb esetről hivatalos fordításra szorulnának, mi viszont az igazságszolgáltatást drágítaná és késleltetné.

Nem szükséges mondanom, hogy a latin anyakönyvvitelnek még kevesebb jogosultsága van, mint a hazai élőnyelvek bármelyikének. Mindezen szótározatának, különbözőségnek csak úgy lehet véget vetni, ha az országgyűlés törvényben mondán ki: mi-azert az anyakönyvek mint közokmánytárak az állam kormányzati nyelvén, magyar nyelven vezethetők.

Dicsőre méltó hazafiassággal járt el a nógrádi evang. esperesség, midőn megelőzte a kort, melynek a fejlődő államiság életében bekövetkeznie kell; méltánylatot érdemel, hogy a kis testület az ország sorsát intéző ama nagy testületnek, a hongyulának módot mutatott, miként kelljen neki a nemzetegység erősítésére törekedni; a lelkészárságtól pedig mi testvéreik felteszik a az es-

peresség megvárja, hogy ezen határozatnak készséggel hódolva bebizonyítandják, miszerint bár nyelvük és nemzetiségük művelése törekvőiknek egy nevezetes részét képezi, — ahol a magyar haza egységesről a közérdekű állami és társadalmi czélok előmozdításáról van szó, igaz hazafiak, testvéri szeretetünk a polgártársi tisztolatunkra teljesen érdemes egyházi tisztviselők s honpolgárok tudnak lenni.

Holles Imrél.

B. Gyarmat, augusztus 22.

Ha teljesen meg lennénk győződve arról, hogy a délszláv testvérek a nemzetiségi zászlót azért tűzték ki, hogy a nemzeteket méltán megillető szent szabadságért küzdjenek, akkor a küzdelmet, főleg nekünk magyaroknak, kiknek a jeleszó: „haza és szabadság!” véres betűkkel van feljegyezve Klio könyvében, méltányolnunk kellene. De mivel tudjuk és érezzük azt, hogy egy századokon át testvérmizet jogos igényeinek eleget tettünk, s hogy ama jogkör, melyben testvéreink oly hosszú ideig mozogtak s fejleszték nemzetiségüket, összességében nincs; annyival nagyobb megbotránkoztatást szül bennünk a szemtelen kapzskodás, mely a hálátlan horvátok részéről Magyarországra irányában elkövetettik.

Ok azon anyaország érdekeivel, melynek aegise alatt mostanáig fennmaradhattak, ellentétbe helyezik magukat; a jólét s a dédelgő törvények szárnyai alatt nem férnek bűnkbe; nekik természetes jó szomszédság, alkotmányt biztosító törvény nem kell; vakon mennek neki a megvesztegetett agitátorok által kijelölt uton azon örvénybe, melyben nekik, vagyonuk, életük elmerül.

Ok proclamálják, hogy a török császárság fennállása reájuk nézve

nem szükséges. Ok, a dicső horvátok, kik neveikhez szívósan ragaszkodtak mindenkor, kik a teljes függetlenségért heneveztek, most belő akarják magukat olvasztani a nagy szláv egyetembe, hol reájuk nemzetiségi hálál, kancsuka és az ölmibányák várakoznak.

Bizony tanulhatnának az aldunai tartományok: a szerbek, oláhok és a többi apróságok sorsán, hogy mire vezet olyan henevezés, mely más erő gyámolítása mellett veti meg magát. Ott van Szerbia, melynek fia elvették, hogy betöltsék ama ráncokat, melyeken az orosz ágyuk egy világ hazugság örvé alatt gurulának át; ott van Románia, mely utja lett a kozák lovagnak és az orosz hyénának, hogy egy békés, szabadságszerető nemzetet missiójának bevégezze előtt kiirtsanak.

Magyarországra nagyobb tisztolat várhatna tőlük azon ezredőves köteleknél fogva, melyet az ő horvátok jó és bal sors között tartottak, s melyet most a hálátlan fajzat önhálálával, vakon akar felbontani. No hát csak rajta!

Az iskolai és szülői ház.*)

*Nincsen semmi, ami drágább és kevesebb mértékű, mint a többi ügyemet kívánna, mint a nevelés.
Dapandou, Irányozsmák.

Az egész világ azon panaszkodik, hogy sohasem volt oly rossz az emberiség, mint mai napok. Nem csodálkozom rajta. A kornak divatos „haladási szelleme”, mely haladása mellett legfőbb az, az kerüli, vagy mulasztja el, a mire legnagyobb szüksége volna, kibát a társadalomnak minden jó intézményére s emészti belsőjét; ne bámuljuk meg tehát azt sem, ha kibát az az emberiség a fontos szükségletére, a nevelésre is.

Minden ferde dologban, — úgy ebben is — két ok merül fel. Vagy a czél van eltévesztve, vagy az irány, vagy sokszor mindkettő, s nem egyszer történi meg mégis az az eset, hogy éppen a czél és irány tévesztettek panaszkodnak leginkább a társadalmi hiányok miatt. Panaszkodnak anélkül, hogy talán egy saját környezetükben, rejő hiányokat igyekeznének katarolni. Mi csak alkalmat s közeget várunk, hogy a nevelésügyében pár rövid sorban kiemeljük az erkölcsi romlottság s

*) Az iskola év kezdetével ajánljuk a t. szülőknek figyelmébe Szerk.

nevelésihiány egyik fő okát, mely az emberiségnek, tudnia fennáll, — fájdalom — közös hibája s fán az marad, míg a társadalom ki nem bal.

A paedagogia nagy hirnevelésére emelkedett férfa: Dupanloup egy időben a nevelés eszméjével foglalkozván, kimutatta, hogy semmi sem képes a társadalom keretében oly roppant hatást gyakorolni az emberre, mint a nevelésnek mikénti vezetése. Mert míg az egy részről az éret a teremtes megközelíthető mintaképé teszi, más részről nem hagyja a szívet sem érintetlenül.

A mai kornak roppant változatos phrasisa lévén, a nevelésügyet s irányát is magával vonza, s annak sokan, kik nevelésügyi rendszert a kor „haladási” eszméjével társítják. De nagyon szeretnénk binni, hogy az ilyenek részéről ezen a bevezető életet is érdeklő nevelést, a mi az embert valódi omborré teszi, nem lebeg az is szemek előtt egyszerűsind, hogy talán eléget feltűt bivatásuknak, ha a gyermeket kellő foku, vagy tán csak kielégítő eredménnyel ismeretekre bevezették, s azontul mellőzik a gyermeknek belső életét, a nem esedést.

Mert a világon nincs semmi, mintek tapintatosságát, gondra és figyelemre nézve több igényei volna, mint a nevelésnek. Nem csoda azért, hogy egy életre s a nevelést „szívén” hordó nevelőnek oly megbecsülhetlen értéket tulajdonítunk. A gyermek nevelése egy jó nevelő kezében düvössé, anélkül károsná válik. Innen van, hogy künq az életben, az iskola küszöbén kívül a társadalomnak oly rokfője korpa kinövéseivel találkozunk, hogy az embernek szíve elfacsarodik, ha meggondolja, hogy ily esetben a gondos nevelésnek látjuk hiányát.

A nép szemében, kinek az élet terhei mellett a létfentartás minden gondja, nem tűnik az egy fel, hogy mily roppant hátrányok keletkezhetnek abból, ha valaki a czélirányos nevelést nélkülözi, s minő nyugodt lehet egy oly szülő gyermekének jövője felől, ki tapintatlan kezek által volt elkészítve az élet további folyamára.

A paedagog nagyon jól tudja ezt s azonnal meg tudja mondani, mihez az annak környezetéről felvilágosítást vesz, a kivel beszél, hogy kivel van dolga. Megtudja mondani, hogy az iskolai farszító nevelés mellett mennyire volt az illető megismertette s irányítva a házi nevelés szükségességével.

Mert szerintünk a tanodni nevelésnek párhuzamban kell haladnia szülői neveléssel is. Az oly gyermek, ki kisedkorán minden idejében a becsületesség, illetve s jórendnek megkülönböztetése ismeretével foglalkozott, kinek szívébe beleolták már akkor, midőn megtudá különbözietni önmagát más tárgyakról, midőn tudja, hogy saját „énje” már valami a világon, ha mon

TÁRCSA.

Egy szép asszony boszuja.

(Ötlet: Károlyi.)

Indulatoman dobta a szögletbe a király kiírt poharat.

— Es én azt mondom neked Gyges, hogy régen nem láttál életében szép asszonyt, vagy ha láttál is, nem volt az oly szép asszony — mint az én nőm.

Mi a bold? Mi a csillag oaphoz képest? Világit, mint bármely gyémánt a nélkül, hogy melegítene. Ha azemei közt tekintek, feledem hogy azt a nap; mikor fejemet hajának árnyékába baltom, betakar, mint a legdrágább égy.

Ha megcsókolom, nem gondolok a jövő let boldogságával, s ha megölelem: feledem a koronát, a méltóságot s azt, hogy hatalmas király vagyok.

A világ bája, szépsége van benne egyedül, és kétkedem, ha vajon van-e boldogság másuttá kívül?

Es, Cardaues, Lydia királya, mondom neked, Gyges, hogy nem láttál még életében szép asszonyt, vagy ha láttál is, nem volt oly szép, mint az enyém.

Megengedj, de ha vendégem nem volnál, már rég ott függő fejed kastélyom kapuja előtt, a miért ellent merz mondani, hogy a föld keréksege nem Lydia királynéja s a legszebb asszony.

A görög hidegen mosolygott.

— Hatalmas ur! Nem akartalak megsejteni, csak véleményemet mondtam ki. Szeretted ödet, a ezen nincs mit csodálkoznom, csak megjegyezni bátorodom, hogy a szerető gyakran szebbnek látja választottját, mint a mielyen s valóban. Száz ízben is voltam szerelmes, százszor is mondtam, hogy az én kedvesem szebb; aztán mást láttam még: s elbágyván az előbbent, mosolyogtam: mint voltam képes a jeltöt annak adni? Es így tovább. A fél föld legzsebb nőnek bírtam szerelmét, a folytonos

győzelem könnyelművé tett. A nőket csak virágoknak tekintettem, melyekről, ha lehull a harmat, ha elfonnyadnak, elhagyjuk és letrütnk másokat. Keblem tűzőkádó hogy volt és — kialudt, a mintbogy arcomról is eltűnt a boldogságot mutató pirosság, s nem jött vissza arra többé az édes csókoktól sem, nem még — a haroz közepett sem.

Szép a nő, midőn tüzzel öleled; de lennél csak kalandor, látónd, hogy bármily szép legyen is ő, mégis szemeid előtt nagyon békőznapivá törpöl.

A bor és az ellentmondás dühbe hozták Lydia királyt, hanem a szégyen, ez már felbőszítette.

Es a kőborló lovag töva fog menni; és mindenütt el fogja kürtölni: mennyire magasztalja Lydia királyt saját nejt, a kiről ő semmi szepet sem mondhat, mert nem is láthatta.

Az országgyűlést körülöttük ülve, megbimbálták fejeiket, a Cyprus és Salernum fehér és vörös borával telt poharaikat kiírítván, mosolyogtak.

— Bizonynal a király libát követ el, mondják, hogy egy idegen előtt magasztalja neje szépségeit, kit az nem láthat, mert tiltják a törvények. Bizonynal a király libát követ el.

Cardaues, mintha sejtette volna sennarainak suttogásait, felugrott, mint a bősztűt tigris, szikrázó szemekkel mondván:

— Gyges, nem málk el egy óra, és ismét itt lesznék, és akkor azok előtt, kiknek körében ellenmondál, kell hogy bebizonyítsd, elismerd, hogy vajon olyan-e a királyné, minőnek leirtam? Jer megmutatom!

A király végszavaira felállott egy senator, Morgos, mondván: „Az ország törvényei nem engedik meg, hogy a nő urezt idegen előtt lefodje... király libát követez el!”

A senatornak hirtelenséggel félre kellett ugrani a király dühös megtámadása elől.

— Még egy pohár bort! — mouda férfias hangon a görög, s megtöltvén saját és a király poharát, hallgatagon összekocztintották.

Azonban a vörös sem okozott semmi pirosságot a görög-tízta, bátor arcán.

Midőn fölemelkedett a fiatal görög, Phydias eszetére lehetett volna méltó mintá, oly szép és arányos volt egész alkata! — Szép vállait kigyíző gesztenyeszínű haja fódte, melle tunikáté öltönyével volt fedve mely alól bői és szép mell látszott kidomborolni. Művészi szobornak mondhat volna, ha csak villogó szemei nem sejtették volna belsőjében az — alvó vulkánt.

Cardaues intése a királyné alvószobájá előtti örök szétmentek, aztán aranyalduis függönyeit a bejáratnak félre vonván, bement Cardaues neje hálószobájába.

Gyges korcszibefőt karokkal ott maradt csendesen a függönyök mellett.

Eben szekrény fölött: arany edényben szórta fényét a mécs, hol gyöngébben, hol erősebben világítván be: a márványfalakat s a nyugágyat, melyben mint fehér lilium a rózsák között, aludt a királyné — Izis.

A gyors, de ismert léptek neszére felézkűtt az ágyból s látván férjét, szép fehér ölére fogadta, melyről vékony kendője lehullván, látni hagyá ingerlő keblét. Arca pedig fátyolla! beborítva, szép szemei fényltek azon át. Kedves férje vállaira hajolt, édesen s vonzó hangon szóltot hozzá:

— Ma is várakoztattál, ma is kinóztál a vágy miatt! tán nem is vagyok többé a te szép Izisod, akinek ezerszer is azt mondtad, hogy örökké fogod szeretni. Ugy-e? talán nem is szeretez többé? ...

— Csatlakozol, kedvesem, mondá szerelmesen a király, körülölvén gyönyörű keblét nejének, most is mondom, mit akkor mondtam, hogy csak azért vagyok boldog, mert benned bírom azon gyémántot, melyet nem adnék a föld uralkodóinak koronáért! tme jöttem, hogy gyönyörködjem benned; vesd el hát ezt a gyűlölt fátylat, mely el-fodt a csillagos eget; aztán adj egy edes csókot, hagyj, haud érezzem ingerét, jer, új ölmbo: boldog akarok lenni.

A király levette Izis fehér fátylát, s alóla még fehérebb arcz tűnt fel, mely bár

hosszas volt, mégis keréknél látszott a szem előtt. Aztán gyönyörű, sugárzó szemei, kiciny ajkai voltak, melyek úgy összetéve is oly sokatmondók voltak! ...

Amott az ajtó függönyei közt állott a görög lehajtott fejjel, de felpirult arccal, valami részegítő gyönyör futotta át ereit, mit a bortól sohasem tapasztalt.

Bizony jól mondta szégyen Nargot, mikor kérte a királyt, hogy:

— Király! libát követez el!

Bizony igazra volt a királynak, mikor bizékenyen moudta, hogy a földgömb legszebb asszonya — Lydia királynéja.

Ott állt a királyné, mint égi istennő, mint egy tengerből emelkedő Aphrodité, mint a szerelem istennője, betakarva csupán vékony lepellet, alig szorítva testéhez a ruhát, csupán derékára egy — aranyövrrel, hogy ingerlő mellét egészen lebetéti látni.

A király megelégedvén a királyné kecsének látását, vagy talán mert gondola: elég ennyi a más szemének, összefogván talárlát, távozni akart.

— Oh, ismét mégy! kedvesebb a kupák hangja, mint az enyim! édesebb Salernum bora, mint az én szerelmem? Királyom, ne hagyj itt!

Gyges sóhajtott:

— Jupiterro! ez a nő eszemet veszi!

Elorozta lelkemet a nélkül, hogy csak vagy egyszer is magamhoz ölelhetnem, mert királyné! De ez a király, ez meg bolond, hogy neje kecsét előttöm fedi fel, mert érzem, hogy ő nő egy csúkjért egész birodalmat felforgatnam.

Cardaues pedig vélvén, hogy elég volt a komédiából, csöndesen az ajtó felé vonult, időt hagyván Gygesnek, hogy eltávozhassék, s búsult mondván nejének, ki egész az ajtóig kísérté, felrevonta a függönyt, hanem menyíró elbámolt a királyt, amint a fiatal görögöt előttük állani látta.

Látván Izis egy flegent az ajtónak függönyén közt, felszisszent, mintha mérges kigyóra hagott volna, s hirtelen felkapván ruháját, ágyát öltakará függönyei közé rohant, elpirult arcát párnái közé rejté.

dom, ekkor megismertették a társadalmi lét e három főszereplőjével, annak nevelésére a későbbi korban sem fog nehézségeket okozni. Azt nyugodtan fogja kezni a nevelés a pályája göröngyöségein simán, kellemesen halad vele tovább.

De fájdalom, hogy a legtöbb nem gondolkodik így, vannak szülők, — magunk voltunk tanui akárhányszor — kik kötelességet vélték leróni az által, ha gyermekeiket kezeikből kiadva, jókorán az iskolába dughatják; sőt többet mondog, azt erőnyek tartják. Mi nem tartjuk ezt. A gyermeknek, ki nek legelső szülője a társadalmi lét változásai alapsimere, sehol sincs oly nagy alkalmával megismerni, mint a szülői háza, azoknak szerető gondja alatt. Az az iskola és nevelőintézet, hol különben a győzelem többre oszlik meg, csak arra való, hogy a már irányt kapott gyermekben a kezdet jó alapon indulva, felpitessék mind az, mire mint embernek később szüksége van, mire támaszkodnia kell.

Nagyon sokan vannak, úgyhiszem, velünk azon meggyőződésben, miszerint az oly gyermekből, ki a házi nevelést nélkülözi, ritkán vagyunk képesek jól képezni. A legtöbb még jobban elfajul, ki lévén leve már a nagyobb társaság leleményes fondorkodásainak, gonoszágainak, s épen nem csodálkozom, ha ilyenekből válnak azok, kik később a férfikorban minden rosszat jártassak, s később épen azokra, kik őt megkísérítették emberré tenni, sőt többet mondog, saját nemzöikre hányják a sarat.

Ez a világ, fájdalom, ezekkel tele van. Ha a szülő csak közölkölni igyekszik megmondolni azt, hogy a gyermekeknek semmi sem oly döntő jövőre nézve, mint korán szívébe csöptetése a jónak s udvának, bizonyára másként fog tenni. Mert a gyermek olyan, mint egy fa, melyet tetés szerint lehet idomítani, míg fiatal; de ha megvéntült, nincsbatalom, mely hajlítani tudja, török, de nem hajlik.

A gyermeknek legelső nevelése már a természetből van kirendelve: a szülő. Ez van arra bízva, hogy csöptetése gyermekek szívébe minden jókat tudatát, mikor még az a szülő háznak külsőben belől el; készítsd el mindazok ellen, mikkel künn az életben. Amennyi a kell talákozni, kérésítés minden rossz ellen szívet, hogy az a külvilág behatásai ellen óva legyen, kérésítés meg jól, mert külden kell sok rossz ellen, a mi Dupanloup szerint a legnagyobb ártalmas el foglaltatni. Mikor még a gyermek benn, a szülői szeretet körében, el semmit nem lát, mint a mit szülői tesznek, semmit nem tud, mint a mit előtte mondanak, azt fogja gondolni, hogy így s ezt tenni lesz csak bízva; ezt és semmit egyebet gondolni s tenni nem szabad. S ugy is lesz: ha a világba kilépve, (mert hisz a gyermek előtt az iskola küro

már egy kis világ) látni fogja annak téves irányát, utalattal fog elfordulni minden rossztól, mert szíve a külsőhatások ellen védve van; tudja, mert beleoltották, hogy mit kell tennie s mit nem. A jól nevelt gyermek előtt külsőnyös marad, ha társait rosszat tenni látja, míg az, ki semmi gondozásban nem volt részesítve, kinek irányja nincs, bután fogja magát oda dobni a kéjes rosznak, mire társai csábítják. S. G. (Folyt. köv.)

Egészségügy.

A feleki körorvosi körletben Neuman Henrik körorvos állomásától lemondván, gr. Gyürky Ábrahám főispán az által az állomásra Dr. Károlyi Gyula helyettesítette. E ténynek csak örülni lehet, mivel a megyei orvosi állomások lassan már szakavatott orvosoktól lesznek betöltve; de logikább azért, mivel maga Neuman Henrik ur is belátja, hogy a felültesen végrehajtott egészségügyi (1876: XIV.) törvények szellemében fogva körletli és körorvos egy személyben senki sem lehet.

Örömmel vettük továbbá azon hírt, hogy Nógrádmegyei körlet főjegyzője Komjáthy Anzelm ur által a közkórház előteremtésére vonatkozó indítvány testesülni kezd, a mennyiben gr. Forgách Antal, mint az e célú létesítés iránt kiküldött bizottság elnöke által összehívott értekezlet már a jövő szeptemberből első napjaiban fog megtartatni. A megyei kórház égető szükségét senki sem vonhatja kétségbe, — az első inpuszt a tervezet mihamarábbi elkészítése fogja megadni; — remélünk tehát, hogy a kiküldött szakbizottság a tervezetet a közkórházról indítvány fogja elkészíteni. Az, hogy Balassa-Gyarmat legyen a megyei kórház székhelye, kérdés alá sem jöhet.

Hazánkban több megyében a ronszó törököl járványkép fellépett, még pedig elég erősen, mert az illető törvényhatóságok főorvosai lehető erővel jártak el a járvány megállítására. Főbb intézkedéseikhez az is tartozott, hogy a körorvosok szabályrendelésekkel kijelölt lakhelyeik azonnali elfoglalására utasítottak. Vajon a mi körorvosaink elfoglalták e helyeiket és miként teljesítik a törvény által megadott teendőket? Tudunkkal vannak megyékben körorvosok, kik még most sem laknak körök székhelyén. A másik kérdés — azt hisszük — csak akkor fog kedvező feleletre találni, midőn a körletli orvosok teendői szabályrendelések precízizációján, azok járásai körorvosainak működéséről hivatalos jelentésekkel fognak szolgálni. De hát miért nem utasítatnak erre? Illusztráció lesz téve az egész egészségügyi törvény, ha annak végrehajtása oly felszegen történik, s ha a közegészségügy érdekében érdekre emelni nem tudják, illetve képtelenek.

— Oh, szegény... gyalázat... az én férjem!... bosszút!

Gygecs pedig alig tudta elvonozolni a király maga után, indulatosan mondván neki:

— Megbolondultál, Gygecs?

Az ifjú görög misem válaszolt, hanem követte a királyt a mulatozók közé, de úgy érzé, hogy nem jó éjjel lesz.

— Diva! — kiált a király szolgálatkés pohárnokának — töltsd bort a pohárba! — s odaadván pohárát a görögnek, parancsolta, hogy beszéljen.

— Király! — mondá a görög kemény hangon, visszavonom szavaimat; bocsás meg azodért! — A világ kóborlója vagyok, kalandor, keresem szerelmet és harcot; láttam sok ország azon legzsebb asszonyait, kikről úgy vélekednek, hogy szépségre nincs párjuk! A világ kóborlója vagyok: ahol csak megfordulni fogok, karddal kezembben, biesztolni fogom, hogy a világ legzsebb asszonya — Lydia királynéja.

Az egész vendégség nagy tetszés zajaival fogadta a fiatal görög szavait.

Gygecs visnyarior előbbi hídségét, csöndesen ártván a tűzes bort.

Aztán felfogá fővegét és a királyhoz fordult:

— A bor ereje megártott, királyom, parancsolt, hogy távozzam.

Közvet fogott a királlyal, és illően meghajtván magát, távozott.

A vigadózik is csöndben eltávoztak. A király, szénatorai és szolgái mind ott aludtak, a bortól mámorosan; Gygecs pedig alig ért szobájába, ott már egy szerezest talált, ki titkon mondtá neki:

— Jer, idegen, a királyné vár!

A fiatal görög kardjának markolatára helyezett kezét, véltén: e szavak csak fondorcsellfogások lehetnek, és lehetleg meg kell bálnom. — Lehet, hogy a királynak roszul esik a történt dolog, s hogy neje bája gyalázatok ne legyen kitéve, meg akar ölni. De kardja csörgése felbátorította.

— Kövess! mondá a szolgál.

Átjutván néhány épületen, kevésel ezután elérték a királyné bálcsobájának előajtáját, s a görög félrevonván a függönyöket, meghatottan lépett be.

A királyné odpre várta.

Gyönyörű alkata most szép fehér ruhával volt betakarva; gondosan simogatott haja smaragd-fonálra volt aggatva, s arany-öve helyett derekára illatos növényág volt tekerve, olyformra levelekkel, mint a vipera tarkaságai.

Mikor Gygecs meglátta, elpirult kinev, s aztán remegve közeledett az ifjú göröghöz.

— Lovag! Ma a király megismergetett, mert nekod megmutatott, nekod, egy idegennek, és hogy? Ruha nélkül. Ez nem volt illó! A királyné személyében az által a nő is meg van sértve. A király elvesztette férji jogát, midőn arczatát megengedte látnod, mit csak a férjnek szabad.

A szegény mocska egész életében nyugtalanította. Mikor e terembe léptél, azonnal meggyerted irányomban a férji jogot; és — a csókka! férjemme avattak! és most meg kell bosszulnom nőd szégyenét.

Öld meg Carducest!

Az égbőljáról az eszajnalcsillag mellett, reggel felé egy csillag hullott le s o csillag a Carducest volt.

Gygecs pedig eldobván a véres gyilkot, szörlelmé mámorában sietett a királynéhoz, ki őt megöblöve s forróan megcsókolva, azt sugta fülebe.

— Holnap férjem leszel és Lydia királya.

S ugy történt, miként Isis mondtá. Gygecs aztán uralkodott bölcseséggel és eréllyel sok éven át azon a hatalmas trónon, melyet csak egy látogatása alkalmával szerezett!

Szeretett is aztán a chysoi és cyprusi bort, hanem sokkal esélyesebb volt, sem hogy bármiféle jézó-keló és idegennek dicsekedett volna, hogy a föld kerekén az ő neje — a legzsebb.

Meg volt elégedve azzal, hogy — csak ő maga tudja!

„Sz. L.”

Tanügy.

Iskolai értesítés. A jövő 1877-és 78-ki tanévben a b. gyarmati polgári fliskola III. osztálya megnyílik. A tanulók beiratása f. évi augusztus 30-án, 31-én és szeptember hó 1-én reggeli 9-től 12-ig és délután 2-től 4-ig a „Nemzeti iskola” épületében történik. Szeptember 3-án és 4-én tartatnak a felvételi és javító vizsgálatok.

Felvétele a tanulók tanulmányaikról szóló bizonyítványokkal szüleik vagy ezeknek helyettesei kiséretében megjelenni tartoznak. A beiratási napok pontos megtartására annnyival is inkább felhívom a szülők figyelmét, mert a később jelentkezéskor az iskola tanulói közé csakis felsőbb engedéllyel fognak felvétetni. Az I. és II. osztályba felvételről megkivántatik: hogy valamely elemi népiskola IV-ik osztályát végezte legyen, avagy ennek tantárgyaiból felvételi osztályba felvételnek azon tanulók, kik valamely polgári vagy középiskola első, illetve második osztályában legalább elsőrendű bizonyítványt nyertek.

Mindezen tanuló a beiratás alkalmával 50 kr. beiratási díjt, 3 frt felvételi tandíjt és esetleg a nem kötelezett latin, francia nyelvoktatásért az első félévre 5 frtot tartozik fizetni.

Szegényebb sornú és szorgalmas tanulók a tandíj fizetésé alól felmenthetők és tanácsokkal segélyeztetnek.

A vidéki szülők saját érdekében van, hogy gyermekeik jó elhelyezés céljából a beiratásra idejekorán jelenjenek meg.

B. Gyarmaton, 1877. évi aug. 22-án.
Tomszko Nándor,
Isz. tanár.

A budapesti tudom. egyetemen a szülészeti tanfolyamra való beiratások f. évi szeptemberből 1-én kezdődnek.

Hírek.

Lapunk hétköznapi megjelenése czél-szerűtlennek bizonyulván be, a megjelenési határnapot hétfő vasárnapra tettük át. Ezen változtatás által elmaradt egyik szám mellékletekkel pótolandjuk.

Mindazon előfizetők, kik előfizetési díjajukkal határidőben vannak, ezermel felkérnek, hogy kötelezettségüknek mielőbb eleget tenni sziveskedjenek.

Hymen. Augusztus 19-én vasárnap oltárhoz Tomszko Nándor b. gyarmati polgári iskolai igazgató és sorszámbeli tartalék hadnagy Rosenbach Róza urhölgyet földsz. idős Rosenbach Ferencz római bírtokos és m. k. postamester kedves leányát. Násznapok voltak Lipták Nándor ipolyági kir. törvényszéki bíró és Rosenbach Sándor pusztai földbírtokos. A nászszertartást tartott Rosenbach Sándor úr. Sztrahler Anna úrnő vitte. Mint koszorús lányok Reymond Irma, Rosenbach Lina és Raaber Antolniet urhölgyek működtek. Vőfélek pedig ifj. Rosenbach Ferencz kir. táviratist és honvéd hadnagy Budapeston, Csikár Mihály b. gyarmati tanár és Rosenbach Emil ügyvédjelölt voltak. — Az esketést főtisztelendő Ormay Antal római plébános végezte, ki az egyházi szertartás után igen szép beszédet intézett az új házaspárhoz. — Az esküvőt követő lakomán többrendbeli felköszöntés volt, melynek végétével az új házaspár elutazott B. Gyarmatra állandó lakhelyükre.

Ipolyásagon f. hó 17-én tartott meg az ünnepélyes gyász-istenmiseret közlebe elhalt nagyszembit kanonok Vajgöth Mihály úr, ki e városnak évek hosszú során ószintén szerető plébános volt. A boldogult különben is nemcsak mint erényes pap, hanem mint jó hazafi is bírtá egy városi mint megyei közönség általános tiszteletét. Béke hamvainak!

Aldott szőlőtelek. Szelesyánban Vitalis Pál közbirtokos kertjében van egy szőlőtelek, melyen 547 szőlőfűt pompázik.

Hontmegyében legközelebb több helyütt tartott ilona-névpári hazai ünnepélyek közül megemlítjük különösen a Nagy-Csalo-mán, Horváth Kálmán megyei főpénztárnok házánál, kedves, szép leánya tiszteletre tartottat, melyen több nógrádi ifjú ur is részt vett. Emelte a kedélyes beszéjével Sipos Antal fővárosi (ipolyági szülé-tés) zongoraművésznök jelenléte is.

Adakozás. Az ipolyági tudvalevő hangverseny alkalmából pótlólag meg adakoztak: Luczenbacher Pál és Wimmer Ferencz 5—5 frtot.

Az uszora utóhangjai. Smidl Lipót a b. gyarmati kir. törvényszék telekkönyvi osztályához még 1876 évben beadott egy kérvényt, melyben 48 forint után minden hónapra 8 frt kamatjárnalekót kért bekebelezetni Balogh János balassa-gyarmati zene és örökös ellen. Ez nem több mint 200%. Képzöljük, milyen indignációval teljesítette ezt a törvényszék most, mikor már az uszaratörvény életbe lépett. Megjegyzendő, hogy Smidl azon követelést dacára annak, hogy helyben lakik ő és az alperesek, a

korponai járásbírószék előtt perelté be s 28 frt perköltséget állított meg neki. — No, ebből is meglehetősen Herzföld nőri ki magát.

A török sebesültek javára. Honvármegyében Verebely-Pacsolay Irma és Pongrácz Lajos felhívására adakoztak a sebesültek által beküldöttek a budapesti török komulnak; Majthényi Natallie báró 10 frt, Elchenvald Lajos 5 frt, Horváth Tersztyánszky Mária 4 frt és 40 deca tépést, Berzenyi Dénes és neje 2 frt, Pongrácz Anna 2 frt, Ivanka Nedoczky Petronella 2 frt és 53 deca tépést, Nedoczky Zeigmondné 2 frt, nedoczky Ignátiáné 1 frt és 48 deca tépést, Vajda Pálné 1 forint és 39 deca tépést, Buócz Petronilla 1 frt, Verebely Józsefné 1 frt, Gerhardt György 1 frt, Baig Markus 1 frt, Malocay Erzsébet 1 frt, Himler Berta 10 deca tépést, Husztyné 2 kilo 50 deca tépést, Horváthy Ilona 1 kilo 35 deca tépést, Hajdu Fani 97 deca tépést, Balczár Pongrácz Sarolta 84 deca tépést, Rutikay nővérek 1 kilo 30 deca tépést, Popovics Gostonyi Franciska 66 deca tépést, Salkovszky Melánia 44 deca tépést, Nagy Róza 67 deca tépést, Nagy Zsuzsanna 1 frt, Dombay Erzsébet 1 frt, Zambelly Adolfiné 27 deca tépést, Pálffy Istvánné 2 kilo 8 deca tépést. Összesen 88 frt és 13 kilo tépést.

Egy jó család B. Gyarmaton az 1877—8 tanévre teljes ellátásra elfogad a leány növendékeket jutányos havi fizetésért. Felvilágosítással szolgál a szerkesztőség, vagy a lap kiadótulajdonosa.

Ajánljuk a Tyroler-féle névnevelő-intézet hirdetésményét a közönség figyelmébe.

Hendőri hírek. Szőlősi lakosok Szabó János Dicső és Tót Kiss János ismert tolvajok és késelők, kik már sokszor elmaradtak bűntette, f. évi július 29-án Bagyogó János Zairost a Páztóra vezető úton megtámadták és fejét több helyen betörve, nyakán 3 késmarást ejtve, fogait mind kiverték, s így a szó teljes értelmében meggyilkolták, mert az illető a legnagyobb kinek kinev. minden orvosi segély, dacára, f. hó 9-én belehalt és állítólag azért, mert az agyonkínzott több rendbeli lopásukat tudva, attól tartottak, hogy feljelenték őket; a nevezett tettesek elfogattak és f. hó 3-án a szécsényi járásbírószéknek átadták. — Dengelvágy f. hó 17-én Plachy Tamás ur bírtokán Diderő való német aratói midőn már ott a cséplést is megkezdték és más napra a szántói vasúton Budapestnek haza szándékoztak volna menni, a megadott nap este az urasági épületben Csikár József jömmő és kifogástalan magatartású társukat, ki egyszermind aratógárdájuk is volt, egy gerendára felakasztották. Állítólag pénzért, mit társával szerezett és nére jutott; az illető családok, s több aratók nagyon magatart. E bizonyos bűntett azonban elkerült még a szántói állomásnál vizsgálatnál, mely egyenesen a székely járásbírószéknek adakozott.

Végül, épen most határozott pandurok jelentik: hogy tegnap Gután voltak, hol az ottani öreg ev. lelkész, Geduly B. mig kaplányja a misét végezte volt; a saját udvarán lévő kutba ismeretlen okból beleugrott, minthogy azonban talpraesett és a kutban el nem merült, a telt nagyobb mérvű lármájára odasietett lakosság által, fejének kevés megsejtésével, kibuzott azon visezen, egyéb baj nélkül, öngyilkosság kisértetének oka ismeretlen. — Sajnos volna, hogy ez egykor nevezetes most dílgazdag pap-igye volna ki a világból.

Zubovics István úr felkelt a következő évek köztéte. A félreértések kiküldése tekintetbevév székelyország tartom kijelenteni, miszerint Zubovics Fedortól a Balkánvidékről érkezett eredeti levél nem közvetlen Szerkesztő urhoz, a nem a lapban leendő közlés végett küldetett, hanem a szerkesztő ur kérelmére adatott át. Ennek jelzését azért kérem, mivel nem akarom, hogy a küldött levél töredék a közönség előtt akként tűnjék fel, mintha annak írja csupa bírsági vizsketegből a nyilvánosság-nak szánta volna a külsőben legnagyobb részben családi jellegű levelet.

Feladó szerkesztő

Horváth Danó.

Hirdetmény.

A szécsényi uradalomhoz tartozó dráfi pusztabirtok f. évi október 1-től kezdődő 6 évre azonnal haszonbérbe adandó. — Értekezhetni Tersztyánszky István uradalmi-ügyvéddel Szécsényben.

H I R D E T É S E K.

LEÁNYNEVELŐ-INTÉZET

Nógrádmegyei székvarosában Balassa-Gyarmaton az angol kisasszonyok nevelése alatt álló

LEÁNYNEVELŐ-INTÉZET

1877-8-ki tanévre folyó évi szeptember 10-én fogja kezdetét venni; a beiratások azonban már szeptember 1-től folynak.

Iskolai feladatokat:

I. Egy növendék teljes ellátást és nevelést, beleértve az egész tanévre 280 forint, az összegbe tartozó minden rendes tanítási díjat, ide értve a franczia, német, rajz és ének-tanítást, továbbá a próbát, tollat, szálkát, és egyéb szükségeseket, valamint a növendékek szállítását és a házirozsak díjazását. — Rendkívüli-tanítási, mely külön állítanak a tanítási díjhoz. — Két vagy több testvér után a dijakból méltányos leányok részére leírás helyre. — A szűz, szűzkeletű leányok részére. — A tanfolyam 4 osztályból áll a tanítást a feladatok leánytanítók számára előírtak képezik.

II. A növendék által hozandó tárgyak, valamint egyéb tudnivalók, megkeresés folytán a tanfolyam díjához képest.

Az intézet előjárata.

3-2

Bérbendás.

A szaraki közbirtokosság italmérséi joga, az ahhoz tartozó épületekkel és földdel, jövő 1878. évi január 1-én napjától 3 egymástán következő évre szabad kézből haszonbérbe fog adni. — A vállalkozók alulírottul jelentkezzenek, hol a bérleti feltételek is megtekinthetők.

Szarak, 1877. évi július 7-én.

Nády Károly,
közbirtokossági megbízott.

Hirdetmény.

A Balassa Gyarmati Takarékpénztár részéről ezenel közzétett tétellek, hogy mindazon arany és ezüst-nemű kizárólag, melyek nála elzáróztatva, folyó 1877. évi június 30-ig lejártak a azóta sem ki nem váltottak, sem meg nem hosszabbítottak, f. 1877. évi október 1-én és esetleg a következő napján mindenkor délutáni két órakor megkezdendő nyilvános árverés útján készpénz fizetés mellett a takarékpénztár hivatalos helyiségeiben el fognak adni.

Balassa Gyarmat, 1877. augusztus 21-én.

3-1 Az Igazgatóság.

Eladó cséplőgép.

Egy jókarban lévő, hat ló erejű cséplőgép szabadkézből eladó a rögtön átvehető. Bővebb felvilágosítást Némethy Kálmán ügyvéd ur adhat Balassa-Gyarmaton.

GYARMATY A. SZOBRA SZ.

Elad. orsz. szob. művészeti-gyára Budapest.

Alapított 1868-ik évtől.

A világtárlatokon kitüntetve lett érmekkel és oklevelekkel Londonban, Párizsban és Kézvár Bécében.

Fő-raktár: Alduna-sor, Maria Valeria és Helyi-posta-utca sarkán.

Fiók-raktár: Alduna-sor, Párizs épületében, plébánia-tér (eskü-tér) sarkán.

Gyári udvara: Molnár-utca 3-ik sz. a saját házában.

TYROLER NŐNEVELŐ-INTÉZETE

Budapest, VII. kerület, Kerepesi-ut 15. sz. 1. emelet.

A legjelesebb német nevelő-intézetek rendszere szerint berendezve, szak-képzett tanárokkal; magyar, német és francia nyelvbeni oktatással. A tantermek tágasak és világosak, a helyiségek kiválóan egészségesek. A növendékek tökéletes kiképzésben részesülnek a tantervek minden ágában, különösen nagy felügyelet és gond fordítanak a növendékek testi kifejlődésére.

Kedvező feltételek mellett elvállaltatnak a növendékek egész vagy fél élelmészre. — Az intézet növendékeinek kézikönyvát a budapesti országos tanácskozás-különtestület által díjazóirattal fogják kitüntetni.

Az intézet értesítvényei kívánatra ingyen a bérmentve megküldetnek.

Helyiség változtatás.

Van szerencsém a nagyérdemű közönséget értesíteni, hogy Balassa-Gyarmaton már 19-ik év óta fenálló **ruházati-üzletet** Auinger testvér urak házából a szomszédos „Népbank” (volt Süppler testvér urak féle) házába tettem át. Feltétlenül eszembe jut a folytatott pontossággal kezelendém; s midőn az eddig tapasztalt partfogásért köszönöm nyilvánítanám, kérem a nagyérdemű közönséget, hogy esetül is becses bizalmában ostantalanul részesíteni sziveskedjék.

Tisztelettel

3-2

GESCHEIT ARMIN.

A szegedi országos kiállításán érdeméremmel és a III-ik országos tüztűzgyűlésen Aradon a nagy arany és ezüst-éremmel kitüntetve.

WALSER FERENCZ

első magyar gép- és tűzfűtőszerszám-gyár harang- és érezőntődjé,

ajánlja szabadalmazott új szerkezetű fűtőkendőt cséplőgépekhez szükségelt kis gép-fűtőkendőt 60 frttól feljebb tűzfűtő egy-letek legénység-felhasználványait, vállalkozik kutak, szivattyúk és harangok készítésére,

jótállás mellett a legjutányosabb áron.

Különös figyelmébe ajánlja a nagyérdemű közönségnek, saját készítményű és transatlantia szivattyús kutait és gyáranak vízvezeték-telep fűtőszerszám-telep nagy figyelemmel külön felállított vízművészeti osztályát.

Műtárszerelések, képes árlapok, kívánatra rendelkezésre állanak.

(10-9)

Fióktel: Erdély és Románia részére: Kolosvárt, belsőmonostor-utca.

Minden eddigi világtárlaton, hatádan, jóízű és versenyképességeért, első díjakkal jutalmazva.

A budapesti társulati kereskedelmi iskola

nagy-korona utca 16. sz. a.

ezelőtt, Hampel A. és Müller P.

megkezd az évi tanfolyamot szeptember 3-án, a beiratás pedig kezdetét veszi augusztus 20-tól, folytatva naponta. — Ez intézettel tápintézet van összekötve.

Ezen intézet megállapodása szerint a m. kir. elismertebb katonai iskolákkal úgy rendeztetett be, hogy a kereskedelmi főbb iskola hallgatói a katonai tanfolyamban részt vehetnek, s az egy éves önkéntesek katonai szolgálataik is eleget tehetnek.

A budapesti társulati kereskedelmi iskola

Grosz J. Heimerle Fr. Prasser J.

Egy fiatal nő,

ki a háztartási dolgokban képzettséggel bír, beszél magyarul, németül, tótul, s ellátja jó bizonyítványokkal, mint házi felügyelő, vagy a háztartásnál mint gazdaszóny, alkalmazást keres. — Bővebb felvilágosítást ad Fay Albert Szűzben és a lapok kiadója.

REITTER ISTVÁN KOCSIGYÁRA

VÁCON.

Van szerencsém tiszteltető közönségem tudósítását szolgálni, hogy gyári raktáram mindennemű kocikkal el van látva, mi divatos és tartóságánál és könnyűségénél igen hasznos; minél fogva bátor vagyok azon kértéssel járni: sziveskednék, becses látogatásukat közeget járni: megtekinteni — illetőleg becses megrendeléseiket levél által hoztam juttatni; az alkalommal legyen szabad figyelmüket, hogy feltehetőleg minden bármily kiterjedésű megrendelést a lehető leg-rövidebb idő alatt juttatás árértékét elkészíteni. Kérve ezeket szives tudomásul venni és becses partfogásban részesíteni. — Maradom mély tisztelettel

(12-8)

REITTER ISTVÁN.

Mintákat kívánatra készséggel küldök.

Levélbeli megrendelések pontos eszközlése.

Gyönyörű szép női ruhakelmék

a legújabb válassztékban bámulatos olósón megrendelések

HAMBURGER ADOLF

divatár-raktárból

BUDAPEST

Koronaherceg-utca 8.

Minták ingyen és bérmentve.

17/4